

บทอ่านที่ 1

1 ธส 4:9-11

พี่น้อง ส่วนเรื่องความรักฉันพี่น้องนั้น ไม่จำเป็นต้องเขียนบอกอะไรท่านอีก เพราะท่านได้รับคำสอนจากพระเจ้าให้รักกัน และท่านก็ปฏิบัติเช่นนี้ต่อพี่น้องทุกคนไปทั่วแคว้นมาซิโดเนียอยู่แล้ว พี่น้องทั้งหลาย เราขออวยพรท่านให้รักกันยิ่ง ๆ ขึ้น เอาใจใส่ที่จะดำเนินชีวิตอย่างสงบ ต่างคนต่างทำงานด้วยน้ำพักน้ำแรงของตน ดังที่เราเคยกำชับท่าน

พระวรสาร

มธ 25:14-30

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงเล่าเรื่องอุปมาให้บรรดาศิษย์ฟังว่า
“อาณาจักรสวรรค์นี้จะเปรียบได้กับบารุชผู้หนึ่งกำลังจะเดินทางไกล เรียกผู้รับใช้มามอบทรัพย์สินให้ ให้คนที่หนึ่งห้าตะลันต์ ให้คนที่สองสองตะลันต์ ให้คนที่สามหนึ่งตะลันต์ ตามความสามารถของแต่ละคน แล้วจึงออกเดินทางไป
คนที่รับห้าตะลันต์รีบนำเงินนั้นไปลงทุน ได้กำไรมาอีกห้าตะลันต์ คนที่รับสองตะลันต์ก็ได้กำไรมาอีกสองตะลันต์เช่นเดียวกัน แต่คนที่รับหนึ่งตะลันต์ไปซุกหลุมซ่อนเงินของนายไว้

หลังจากนั้นอีกนาน นายของผู้รับใช้พวกนี้ก็กลับมาและตรวจบัญชีของพวกเขา คนที่รับห้าตะลันต์เข้ามา นำกำไรอีกห้าตะลันต์มาด้วย กล่าวว่า ‘นายขอรับ ท่านให้ข้าพเจ้าห้าตะลันต์ นี่คือนอกห้าตะลันต์ที่ข้าพเจ้าทำกำไรได้’ นายพูดว่า ‘ดีมาก ผู้รับใช้ที่ดีและซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อย เราจะให้เจ้าจัดการในเรื่องใหญ่ ๆ จงมาร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด’ คนที่รับสองตะลันต์เข้ามารายงานว่า ‘นายขอรับ ท่านให้ข้าพเจ้าสองตะลันต์ นี่คือนอกสองตะลันต์ที่ข้าพเจ้าทำกำไรได้’ นายพูดว่า ‘ดีมาก ผู้รับใช้ที่ดีและซื่อสัตย์ เจ้าซื่อสัตย์ในสิ่งเล็กน้อย เราจะให้เจ้าจัดการในเรื่องใหญ่ ๆ จงมาร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด’

คนที่รับหนึ่งตะลันต์เข้ามารายงานว่า ‘นายขอรับ ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านเป็นคนเข้มงวด เก็บเกี่ยวในที่ที่ท่านไม่ได้หว่าน เก็บรวบรวมในที่ที่ท่านไม่ได้โปรย ข้าพเจ้ามีความกลัว จึงนำเงินของท่านไปฝังดินซ่อนไว้ นี่คือนอกเงินของท่าน’ นายจึงตอบว่า ‘ผู้รับใช้เลวและเกียจคร้าน เจ้ารู้ว่าข้าเก็บเกี่ยวในที่ที่ข้ามิได้หว่าน เก็บรวบรวมในที่ที่ข้ามิได้โปรย เจ้าก็ควรนำเงินของข้าไปฝากธนาคารไว้ เมื่อข้ากลับมาก็จะได้ดอกเบี้ยของข้าพร้อมกับดอกเบี้ยเงินหนึ่งตะลันต์จากเขาไปให้แก่ผู้ที่มีสิบตะลันต์ เพราะผู้ที่มีมาก จะได้รับมากขึ้น และเขาจะมีเหลือเฟือ แต่ผู้ที่มีน้อย สิ่งเล็กน้อยที่เขามีก็จะถูกริบไปด้วย ส่วนผู้รับใช้ที่ไร้ประโยชน์นี้ จงนำไปทิ้งในที่มืดข้างนอก ที่นั่นจะมีแต่การรำไห่คร่ำครวญ และขบฟันด้วยความขุ่นเคือง’

พรสวรรค์ที่ท่านได้รับมา ได้เกิดประโยชน์หรือผลผลิตก็น้อยจนถึงชีวิตปัจจุบัน ก็คงขัดขวางกันไม่ได้จริงจัง เพราะปริมาณ ขนาด รูปร่าง ของกุศลผลบุญ คุณงามความดีไม่ได้อยู่ในมิติของวัตถุ บริจาคมากได้บุญมาก บริจาคน้อยได้บุญน้อยหรือ ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน จริงหรือ? คนพิการคงมีค่าน้อยกว่าคนอื่นนะสิ เพราะไม่สามารถทำอะไรต่าง ๆ เช่นคนปกติทำได้ อย่างไรก็ตาม เราคงต้องมอบให้เป็นหน้าที่ของพระองค์เท่านั้นที่จะเป็นมาตรฐานวัด ชั่ง ตวง ความมีคุณค่าของแต่ละคน ขอพระคุณพระองค์ที่ทรงเข้าข้างคนดี ที่จริงใจ และสัตย์ซื่อ แม้ในสิ่งเล็กน้อย

เสาร์
31
สิงหาคม

สัปดาห์ที่ 21
เทศกาลธรรมดา
สด 98:1,7-8,9
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 1

